

Josep. Kas kül meie hulgas se keige-
wannem mees peaks ollema?

Küllakubjas. Küllap ikka minnul siin
feltsis se keigenurem igga on. Minna mäl-
letan weel, kui need kassed siin alles noro-
kessed ollid, ja kui ma saggedaste siin platsi
peäl teiste kulla possidestega kurni löin.
Ugga kus se aruas aea on! Müüd on need
kassesesed rattaspakkuks kaswand, ja
minno pea on halliks löinud?

Josep. Kas sa mäletad weel sedda
sega, ja mis ežo rahwoke siis piddas.

Küllakubjas. Miks ma ei mäleta?
Nenda kui tännasel pääl! Kül oll siis
teine luggu rahwokessel, ja teine põwella-
da: ei olnud sedda hädda ja risti mis müüd
nähtosse: ei olnud sedda waewa ja willet-
sust, misga meid müüd pinotakse: ei olnud
rahwokessel ialge leiwast egga ühhestki as-
jast pudo: olli monnelgi tallomehhel lihha
wagen laual hommikust õhta sadik: olli
mon-

monnelgi rahhakuur täis hallitand Kub-
bla-tükid kirsius. Ugga müüd Jummal
parrago! waesus ja nälg iggas paigas.

Josep. Se on ommeti üks immelinne
asj! Kust se ommeti peaks tulles, et
müüd se ello hopis waeseks on löinud siin
maal?

Küllakubjas. Kust se peab tulles? —
Jummal nühilus, ja kange moisa-tõ ja
fundiminne: need raiskawad rahwokest.

Josep. Kas se peaks ial tõssi ollema?
Kas sa ollid kül, wanna issa, diete se üle
järele mõtlend?

Küllakubjas. Miks ei olle? Küllap se
teada on, kui Jummal ei õnnista, ja
Moisa wannemad ikka risuwad, ja teo-
päiwi lissawad, küllap siis tallopoeg peagi
peab löpma.

Josep. Se on õige kül, kui nenda siin
se luagu on. Ugga wottome ommete sedda
asja laiemalt tähhele panna! —

X

ütled